

no és màrqueting

L'ORGULL ÉS RESISTÈNCIA

Aquest Orgull 2025 no ha de ser una festa buida, ni una desfilada de marques i empreses, ni una campanya de rentada d'imatge. **Aquest Orgull és lluita, és memòria, és foc, és resistència.** Perquè vam néixer per viure amb dignitat, i continuarem cridant fins que es respecti cada vida LGTBIQA+ a cada barri, a cada escola, a cada centre de treball, a cada frontera.

Reivindiquem la pau, però no una pau cega ni còmplice. Reivindiquem la pau com a justícia: la pau sense guerres, sense ocupacions, sense pinkwashing. És senzill: volem que es compleixin els Drets Humans. Mentre bombardegen pobles, destrueixen vides i fan callar veus, alguns intenten onejar la nostra bandera per tapar els crims. No en el nostre nom! **L'Orgull és internacionalista i solidari** amb qui resisteix a Palestina, al Sàhara, arreu del món. Perquè sense justícia i drets humans no hi ha pau.

Denunciem unes polítiques migratòries inhumanes que condemnin milers de persones a la clandestinitat, la violència i la mort. Les persones LGTBIQA+ que fugen de la persecució, de l'odi, de la violència sexual i estatal, arriben a les nostres fronteres cercant refugi i només troben murs, ganivetes, racisme institucional i LGTBIfòbia. Exigim asil per a qui estima o existeix fora de la

norma, protecció real i polítiques d'acollida que posin la vida al centre. **Prou de fronteres assassines.**

La precarietat ens travessa. Les persones trans binàries i no binàries, les migrants, les racialitzades, les que tenen ploma... continuem sent les últimes de la fila i les primeres a ser acomiadades. Ens volen a l'atur, en silenci, amb por, sense molestar. Però no acceptarem que ens prenguin el dret a un futur digne. Exigim feines estables, el compliment de les lleis que suposadament ens protegeixen. **Perquè les TransMariBiBolleres també som classe treballadora.** Perquè l'orgull també es defensa a la fàbrica, a l'oficina, al camp i a les cues del SOC.

Les aules tampoc són un espai segur. Les estudiants LGTBIQA+ continuen sent insultades, agredides, empeses a l'armari o al suïcidi. I encara hi ha qui vol esborrar la nostra existència dels llibres, dels temaris, de les parets. Prou d'assetjament. Volem educació pública, feminista i diversa, sense por, sense vergonya.

I cridem amb ràbia per les nostres germanes, germanes i germans trans: les que hi són, les que van ser, les que vindran. Perquè continuen enfrontant el menyspreu, l'exclusió, la violència institucional, mèdica i laboral. Perquè ja n'hi ha prou de lleis que no es compleixen, de sanitat que no atén, de feines que tanquen portes. **La lluita trans és el cor del moviment, i defensar-la és una línia vermella.** Que ho escoltin clar: no farem ni un pas enrere.

El nostre Orgull és de classe, i per això incomoda. No hi cabem en el capitalisme, ni en el patriarcat, ni en les seves campanyes de colors. No volem arc de Sant Martí sobre la sang dels nostres companys i companyes de classe, ni discursos buits mentre els nostres drets retrocedeixen. **Som anticapitalistes, feministes, antifeixistes, antiracistes.** No ens venem. Ens organitzem. Ens defensem. Ens cuidem.

Aquest Orgull no és decoració, és barricada, és trinxera, és crit col·lectiu. Perquè allò que no s'anomena no existeix, però allò que es crida amb força es conquista. Per això, aquest Orgull sortim un cop més al carrer, amb les pancartes ben amunt, amb les històries a la pell, amb la ràbia convertida en tendresa, amb organització i amb memòria, ja que sense memòria no hi ha Orgull. **Per qui van obrir camí.** Per qui el camina avui. Per qui encara no pot. Perquè no volem sobreviure: volem viure lliures, visibles i amb dignitat.